

ואמר רבינו ז"ל בפירוש שבב"ב שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש בשר ואפילו צדיק גמור בעזרת השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חיים זכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל טובע מקור חכמה

גליון שנ"א **מטות מסעי** תשפ"ג

טעמו ודאו כי טוב ה'
וארך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

(חזק ל... מרדכי...)

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יקרה לו

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

ומדותם מחוץ לעיר

שִׁישׁוּבוֹ וַיִּתְקַרְבוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לַה' יִתְבַּרֶךְ.

אלפים אמה של תחום שבת הם בחינת אלפים אמה של מגרשי ערי הלויים, כמו שכתוב, ומדתם מחוץ לעיר אלפים אמה וכו', וכתוב אלה סביב ודרשו רז"ל אלה מגרש ואלף לשדות וכרמים וכו', בזה הראה לנו התורה הקדושה שצריכין לנסע לצדיקים, והעקר בשביל לזכות לאמונה שהיא עקר החיים ולהכניע סטרא דמותא שהם הפירות כמבאר אצלינו כמה פעמים, שעקר האמונה בשלמות מקבלין רק על ידי הצדיקים האמתיים, כי כהנים ולויים הם בחינת צדיקים אמתיים ותלמידיהם הנלויים אליהם המשמשים ומשרתים אותם בחינת ונלוו עליך וישרתוך, כי הפהן הוא בחינת הצדיק והרב האמת כמו שאמרו רז"ל כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה וכו' ולויים הם בחינת המתחברים אליהם, ומי שנכשל כמה שנכשל ורוצה לחוס על חייו להציל נפשו ממיטה עולמית, צריך לנוס ולברח ולבא אל עריהם שהם בחינת מ"ח ערים כנגד אמונת היחוד שבפרשת שמע ואהבת כנ"ל כמו הרוצח שבורח אל מ"ח ערי הכהנים והלויים שמצילין מסטרא דמותא כנ"ל.

וזה בחינת לכה דודי גצא השדה וכו' נשפימה לכרמים, שדות וכרמים זה בחינת אלפים אמה תחום שבת כנ"ל וכו', וזהו שם אתן את דודי לך, כי שם יתגלו העצות עמוקות שהם בחינת סתרי תורה בחינת השגת דרכי ה' שעל ידי זה עקר התגלות אלקותו יתברך ועקר התדבקות והתחברות כנסת ישראל עם דודה שזהו עקר בחינת תשובה שישוּבו ויתקרבו כל ישראל לה' יתברך.

וזהו חדשים גם ישנים וכו' כי עקר העצות החדשות שנמשכין מבחינת משית, הוא רק כדי לילך בדרך הישן שמכבר כדי לקיים את התורה המסורה בידינו מפי משה רבנו ע"ה וכו'. ואז נוכל לדבר מה' יתברך בפה מלא בחוצות ובשוקים לדבר ולפרסם בפני כל שמלא כל הארץ כבודו ולהתדבק לה' יתברך בדבקות גדול בפני כל עם ועדה, בבחינת אמצאך בחוץ אשקך גם לא יבוזו לי, כי עכשו אפלו האמונה הפשוטה נסתרת ונעלמת אצל כל אחד בלבד, ואי אפשר לדבר מזה הרבה, כמו שרואין בחוש, כי כל ישראל יודעין ומאמינים בה' יתברך שמלא כל הארץ כבודו, ואף על פי כן על פי רב שוכחין אותו יתברך ורצים כל איש אחרי בצעו ותאוותיו וכו', וזעירין אינן שאינם שוכחים אותו יתברך, שעליהם נאמר אשרי איש שלא ישפחך וכו'. ואפלו אותן הפשרים והצדיקים הדבקים בו יתברך תמיד, אי אפשר להם לדבר עם העולם בהתגלות גדול מהשם יתברך כאשר היה ראוי לצעק בכל פעם על בני העולם, מה אתם שותקים ומה אתם עושים בזה העולם וכו', ואז יתגלה אלקותו לעין כל כנ"ל, עד שלא נתבייש לדבר בפני כל העולם מה' יתברך, וזהו בחינת אמצאך בשוק אשקך גם לא יבוזו לי, כי אז יתקיים כי תמלא הארץ דעה לדעת את ה' וכו', וכתוב כי כלם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם וכו', במהרה בימינו אמן:

ליקוטי הלכות עירובי תחומין ה' לו

נדבת הר"ר יחיאל גלינסקי הי"ו לע"נ אביו ר' נחמן
שבתי ב"ר יעקב יצחק ז"ל - גלב"ע כ"ו תמוז ת.נ.צ.ב.ה.

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

זה הדבר

אֲסַפְקֵלְרִיא הַמְּאִירָה

שָׁמַעְתִּי בְשִׁמּוֹ זְכוּרֹנוּ לְבָרְכָה שְׁאָמַר שְׁיֵשׁ חֲלוּק בֵּין הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׁמוֹנֵלֵין הַצְּדִיקִים בְּעֵין שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרָנָם לְבָרְכָה שְׁיֵשׁ חֲלוּק בֵּין נְבִיא בְּאֲסַפְקֵלְרִיא שְׁאִינָה מְאִירָה לְנִבּוּאָת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם שְׁהִיָּה בְּאֲסַפְקֵלְרִיא הַמְּאִירָה וְעַל כֵּן שְׁאָר הַנְּבִיאִים הַתְּנַבְּאוּ בְּכַה אָמַר ה' שְׁהוּא בְּחִינַת אֲסַפְקֵלְרִיא שְׁאִינָה מְאִירָה, אֲבָל מֹשֶׁה אָמַר: זֶה הַדְּבָר, שְׁהוּא דְבָר פְּרוּר, בְּחִינַת אֲסַפְקֵלְרִיא הַמְּאִירָה כַּמּוּבָא בְּפֶרוּשׁ רִשְׁי פְּרָשַׁת מַטּוֹת.

וְאָמַר הוּא זְכוּרֹנוּ לְבָרְכָה שְׁכִמוּ כֵּן יֵשׁ בְּחִינַת חֲלוּק הַזֶּה בֵּין הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שֶׁל הַצְּדִיקִים כִּי יֵשׁ צְדִיקִים שְׁאוֹמְרִים חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּים וּמְכַנְּסִים אוֹתָם בְּאִיזָה פְּסוּק אוּ מְאָמַר רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרָנָם לְבָרְכָה, אֲבָל אֵין מְכַוְּנִים וְנִכְנָסִים הַיֵּטֵב בְּתוֹךְ דְּבָרֵי הַמְּקַרָּא וְכוּ', רַק בְּאִיזָה רְמִז וּסְמִיכוּת בְּעֵלְמָא, וְזֶה בְּחִינַת נְבִיא בְּאֲסַפְקֵלְרִיא שְׁאִינָה מְאִירָה שְׁאִינוּ מְתַנַּבְּא רַק בְּבְחִינַת כַּה אָמַר ה' וְכוּ'.

אֲבָל יֵשׁ צְדִיקִים נוֹרָאִים שְׁהֵם בְּבְחִינַת מֹשֶׁה שְׁחֲדוּשֵׁי תוֹרָתָם הֵם פְּרוּרִים וְזָכִיר בְּשִׁמּוֹשׁ וּמְבַאָּרִים וּמְפָרְשִׁים הַיֵּטֵב בְּהַפְּסוּק אוּ מְאָמַר רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרָנָם לְבָרְכָה שְׁהֵם מְכַנְּסִים אוֹתָם בְּהֵם וְזֶה בְּחִינַת אֲסַפְקֵלְרִיא הַמְּאִירָה בְּחִינַת זֶה הַדְּבָר כִּי דְבָרֵיהֶם מְבַאָּרִים וּמְפָרְשִׁים הַיֵּטֵב בְּהַמְּקַרָּא וְכוּ' שְׁהֵם מְפָרְשִׁים כְּפִי דְרָכָם שְׁזֵהוּ בְּחִינַת זֶה הַדְּבָר:

שיחות הר"ן רב

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

בין המצרים

אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם

וּנְזֻכָה לְפָקֶחַ עַל דְּרַכֵּינוּ וְלַהֲרַגֵּישׁ גְּלוּת תַּנְפֵּשׁ בְּלִבְבָנוּ שְׂוֵה עֵקֶר צֶרֶת
הַחֲרָבִין וְהַגְּלוּת, וְנִהְיָה בְּכֻלָּל הַמַּתְאֲבָלִים עַל זֶה עַד שֶׁנְּזַכָּה לְרֵאוֹת
בְּשִׂמְחָתָהּ וְגַם בְּכָל יוֹם יִנְחַם וְיִשְׁמַח אוֹתָנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשִׂמְחָתוֹ הָאֲמִתִּית
מִה שְׂזַכֵּינוּ לְחַיּוֹת בְּכֻלָּל בְּנֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם. וְיֵשׁ בְּזֶה תְּרַבָּה, וּמֵאַלְיָךְ
תִּבְיִן מַעַט מִהֲרַבָּה.

עלים לתרופה י"ז תמוז תר"א

עֲתָה עֵת צָרָה גְּדוּלָה הוּא וְגַם כִּי תֵימִים הֵם יָמֵי צָרוֹת יִשְׂרָאֵל בֵּין
הַמְצָרִים וְאִין לָנוּ עֲתָה שׁוֹם חַיּוֹת כִּי אִם עַל יְדֵי הַלְמוּד הַקְּדוֹשׁ שֶׁל
בְּצַר הֲרַחֲבֵת לִי, שְׂאֲנִי רוּאָה הֲרַחֲבוֹת נִפְלְאוֹת בְּכָל יוֹם בְּתוֹךְ מְעוֹף צָרָה
וּמְצוּקָה, מְלַבֵּד מִה שְׂאֲנוּ מְקוּיִם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂיִוְצִיאֵנוּ מִהַצָּרָה
לְגַמְרִי, כִּי בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב ה' אוֹתָנוּ וְאֵת בְּלָנוּ, וּבּוֹדָאֵי הַכֹּל לְטוֹבֵתָנוּ בְּזֶה
וּבְבֹא לְנִצָּחַ, וְגַם מִה שֶׁהוֹדַעְתָּנִי מֵעַנְיֵן הַמְּעוֹת הַיְדוּעַ הוּא הֲרַחֲבָה נִפְלְאָה
בְּעֵת כְּזוֹאת. מִה גְּדֻלוֹ חֲסִדֵי ה' כִּי לֹא תִמְנֶנּוּ כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו, קוּה קְוִיתִי לַה'
שְׂיִהְיֶה הַכֹּל עַל נְכוֹן בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲךְ לְעֵת עֲתָה אָנוּ צְרִיכִין יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים רַבִּים מְאֹד:

עלים לתרופה א' ואתחנן תקצ"ה

עֲתָה הוּא בֵּין הַמְצָרִים וְאִין הַדַּעַת צְלוּלָה כָּלֵל. כִּי אַרְךְ עָלֵינוּ הַגְּלוּת
בְּגוֹף וּנְפֵשׁ הַשְּׂבִיעָנוּ בְּמַרוֹרִים וְכוּ'. עַד אֲשֶׁר בְּמַעַט כְּשֶׁל כַּח הַסְּפָל, אֲךְ זֹאת
נְחַמְתָּנוּ בְּעַנְיֵינוּ שֶׁתְּקַדִּים לָנוּ רְפוּאָה לְמַכּוֹתֵינוּ הָאֲנוּשׁוֹת מְאֹד מִה שְׂאֲנוּ
יִוְדְעִין מְקֻדָּשׁ יִשְׂרָאֵל כְּזֶה וְכוּ' הוּא נְחַמְתָּנוּ בְּכֻלָּל וּבְפֶרֶט. וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
יַעֲזֹר לָנוּ לְבָבוֹת וְלַהֲתַאֲבָל עַל חֲרָבִין בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ וְהָעֵקֶר לְהַתְאֲבָל
עַל עֲוֹנוֹתֵינוּ הַמְּעַכְבִּים בְּנִין בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ עַד נְזַכָּה לְהַפְּךְ תִּיגוֹן
וְאֲנַחָה לְשִׁשׁוֹן וְלְשִׂמְחָה, לְבָטַח בְּחֲסִדּוֹ וְיִשׁוּעָתוֹ הַגְּדוּלָה שְׂיִתְהַפֵּךְ הַכֹּל
לְטוֹבָה:

עלים לתרופה ה' מסעי תר"א

עמוד זה נדבט הר"ר אבנר שמרית הי"ו
לרגל שמחת הולדת הנכד נתן דוד שיחי' למזל טוב

ההולכים בתורת ה'

טוֹעֲמִיָה

ס"ב – ויסב אלקים

שְׁלֵא לַעֲשׂוֹת מֵהַסְּבוֹת עֶקֶר

אלה מסעי בני ישראל – איתא במדרש, שמסעי בני ישראל, דהינו הנסיעות שבני ישראל נוסעין ממקום למקום, הם מכפרין על אלה אלקיך ישראל, הינו על פגם עבודה זרה. כי אפלו בשאין עובדין עבודה זרה, יש פגם עבודה זרה, כי קלקול האמונה היא גם כן בחינת עבודה זרה, וכמו שמובא (בשם הבעל שם טוב) על פסוק וסרתם ועבדתם אלקים אחרים, שתכף בשפטים מה' יתברך הוא בחינת עבודה זרה. ואז חרון אף בעולם, ועל ידי הנסיעות של בני ישראל שעל ידי זה נתפפר הפגם הזה כנ"ל, נמתק החרון אף ונמשך רחמנות בעולם. ועקר הרחמנות הוא בחינת: ואל שדי יתן לכם רחמים, לכם דיקא, שימסר הרחמנות בידינו.

כי עקר ענין העגל וכן כל עבודות זרות היה מחמת זה הענין המבאר כאן, כי בודאי כל מה שעושה ה' יתברך להאדם אפילו אם מביא עליו יסורים ועניות ח"ו הכל הוא מחמת רחמנות, אך להאדם קשה להבין את הרחמנות הזאת, ועל כן עשו את העגל להמשיך ההשפעה על ידו ברצונם וכפי דעתם בעל כרחו של ה' יתברך בבכיול, וזה היה הענין של כל העבודות זרות של הקדמונים כמבאר ברמב"ם, וגם עכשו יש בחינות כאלו שפוגמין באמונה ובטחון, ואינו רוצה להשליך יתבו על ה' ולהתנהג בפשיטות ובתמימות לעשות משה ומתן באמונה, ושיהיה תורתו קבע ומלאכתו עראי וכמו שאמרו רז"ל, ולסמך על ה' יתברך שבודאי יצליח אותו גם במלאכתו המועטת, וכן כל פיוצא בזה בשאר צרכי האדם וכל זה מחמת שהאדם יודע שאי אפשר להבין רחמנותו יתברך, והוא רוצה דיקא שיהיה הרחמנות כפי רצונו דיקא, שיהיה לו עשר וכבוד וכל פיוצא בזה, ומחמת זה הוא טרוד אחר פרנסתו ביגיעות גדולות ומחליף בדבורו וכן כל פיוצא בזה, אף על פי שהוא יודע שהוא נגד רצונו יתברך, והוא בחינת פגם אמונה ועבודה זרה.

ועין גם כן במאמר ויסב וכו' סימן ס"ב מענין שלא לעשות מהסבות עקר וכו' נמצא כי כל תחבולות האדם שהם נגד האמונה הקדושה, הכל הוא מחמת שהוא רוצה דיקא שיהיה הרחמנות כפי רצונו וחייב דעתו, ועל כן גילה לנו רבנו ז"ל במאמר זה כי אדרבה על ידי זה שפוגם באמונה שזה בחינת פגם עבודה זרה, על ידי זה יש חרון אף ח"ו ואז יתנהג עמו בודאי ההפוך מרצונו ודעתו ח"ו, ודיקא על ידי שזוכה לתקן פגם אמונה, על ידי זה זוכה שיהיה הרחמנות כפי רצונו בבחינת ואל שדי יתן לכם רחמים וכו' כמבאר בפנים.

קיצור ליקו"מ תנינא ס"ב – פרפראות לחכמה שם

עמוד זה נתרם לע"נ ר' שלמה ב"ר נחמן נתן אהרן
הורביץ ז"ל – נלב"ע כ"ט תמוז תשנ"ח ת.נ.צ.ב.ה.

ענינא דיומא

טועמיה

בין המצרים

קילן דאס הארץ

שְׁמַעְתִּי מֵאָבִי זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה בְּשֵׁם מוֹהַרְנֵ"ת זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה, עַל אוֹדוֹת אֲשֶׁר נֶחְלַשׁ דַּעְתּוֹ בְּרֹאוֹתוֹ כַּמָּה פְּעָמִים, שְׁגָם בְּעֶסְקֵי הַנֶּפֶשׁ נִתְקַיֵּם הַכְּתוּב: "גַּם כִּי אֲזַעַק וְאֲשׁוּעַ שְׁתֵּם תִּפְלְתִי" וְאָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן: "אֵינִי יָכוֹל יוֹתֵר לְקַרֵּר אֶת לְבִי רַק בְּתַשְׁעָה בָּאָב וּבִימֵי בֵּין הַמְּצָרִים בְּאֻמֵּי הַקִּינּוֹת, וּבְכָל יְמוֹת הַשָּׁנָה בְּתַפְלַת חֲצוֹת, לְכָל הַפְּחוֹת לְבָבוֹת עַל הַחֲרָבֵן בֵּית הַמּוֹחֵן בְּכָל־לַיִת וּבַפְּרִטִיּוֹת מֵהַ שְׁאִינְנוּ כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ לַהֲיוֹת". "אֵיךְ קָעוּ מִיר מְעַרְעֵר גִּיט קִילֵן דָּאָס הָאָרֶץ, נָאֵר תַּשְׁעָה בָּאָב וּבֵין הַמְּצָרִים בֵּינָא דֵי קִינּוֹת אֹוֹן אַ גָּאָנֶץ יָאֵר בֵּי תַפְלַת חֲצוֹת, הָאָטְשׁ קְלָאָגֵן אוֹיֵף דַּעַם חוֹרְבֵן בֵּית הַמּוֹחֵן בְּכָל־לַיִת וּבַפְּרִטִיּוֹת וְוָאָס מְעַ אִיז גִּיט אַזױ וְוִיא מְעַן דָּאָרְף עַו זִיין".

אבניא ברז"ל כו

שְׁמַעְתִּי מֵאָבִי, שְׁשָׁמַע מִמוֹהַרְנֵ"ת זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה, שְׁעַקֵּר שְׁבִירַת לְבָבוֹ בְּחֲצוֹת וְקִנּוֹת הוּא בְּהַרְגָּשְׁתּוֹ מֵלֶת אֵיכָה 'אֵיכָה נַחֲרַב הָאוֹלָם' וְכוּ'.

אבניא ברז"ל כו

וְעַתָּה הוּא בֵּין הַמְּצָרִים שְׁנַחֲרַב בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ מִחֲמַת שְׁלֹא הִיְתָה אַהֲבָה בִּינֵיהֶם וְאָנוּ צְרִיכִין לְתַקּוּן זֶה, עַל כֵּן אָנוּ צְרִיכִין לְחַשֵּׁב דְּרַכֵּינוּ בְּכָל עֵת שְׁלֹא יִהְיֶה עֲפוּב מִצְדָּנוּ וְאָנוּ צְרִיכִין לְבָבוֹת וּלְהַתְחַנֵּן לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַרְבֵּה שְׁלֹא יִהְיֶה עֲפוּב מִצְדָּנוּ שְׁלֹא נִצְטָרֵךְ חַס וְשְׁלוֹם עוֹד לְהַתְגַּלְגַּל עֲבוּר זֶה, עַל כֵּן כָּל אֶחָד וְאֶחָד צְרִיכָה לַהֲיוֹת אַהֲבָה תְּקוּעָה בְּלִבּוֹ לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ וְלִדּוֹן אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְכַף זְכוּת כִּי אִין אָנוּ יוֹדְעִין מְקוֹמוֹ. וּבְטַח בְּהַשֵּׁם וּשְׁמַח בּוֹ כִּי אֶפִּילוּ בְּבֵין הַמְּצָרִים אָסוּר לַהֲיוֹת בְּעֵצְבוֹת, רַק לֵב נִשְׁבֵּר.

נתיב צדיק מט - נא

אוֹדוֹת בְּקִשְׁתְּכֶם עֲבוּר מִכְּתַב לִידִידְנוּ ר' יִצְחָק בְּרִיִּיטְעֵר, אַכְּתַב אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם בְּמִכְּתַב הַשְּׁנִי, כִּי כָּבֵר הַגִּיעַ זְמַן הַצְּהָרִים לְקוֹנֵן עַל חֲרָבֵן בֵּית מְקֻדָּשְׁנוּ בְּעֲבוּר.

אמונת אומן לא - מכתב ר"י קרדונר בין המצרים תרס"ט

נוֹהֲגִים הָיוּ אֲנִי שׁ מִשְׁבְּעָה עֲשֶׂר בְּתַמּוּז עַד רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ אָב לַעֲשׂוֹת רְקוּד אַחַר הַתַּפְּלָה כְּהַרְגָּלָם בְּכָל הַשָּׁנָה, וְלִזְמַר אֶת הַזְּמֵר הַיְדוּעַ עַל הַפְּסוּק כִּי נַחֵם ה' צִיּוֹן, אוֹלָם מִרֹאשׁ הַחֹדֶשׁ אָב עַד לְאַחַר תַּשְׁעָה בָּאָב לֹא רְקוּד.

שיח שרפי קודש ח"ד קצא

עמוד זה נדבט הר"ר נתן סיעה הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן חיים שיחי' למזל טוב

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טוֹעֲמִיָּה

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

לְאַחַר שְׁסֹפֵר רַבְּנוּ ז"ל הַמַּעֲשֶׂה מִבְּעֶרְגִּיר וְעָנִי
אָמַר:

מְשִׁיחַ וְוֹעֵט
זֶאֱגֵן אֵיטְלִיכֵן
יִיד וְוֹאָס מִיט
אֵיִם הָאָט זִיךְ
אֵיבְּעֶר גִּיטָאָן
אֵיטְלִיכֵן טָאָג

❧ תרגום ❧

מְשִׁיחַ יִגִּיד לְיִשְׂרָאֵל כָּל מַה שְּׁעָבַר עַל יִשְׂרָאֵל
בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּפֶרֶט

סיפורי מעשיות סוף מעשה י'

זמני שבת קודש פרשת מטות מסעי

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	7:11	7:10	7:28	7:14	7:21	7:12	8:37	8:05
שקיעה ערב שב"ק	7:51	7:50	7:49	7:53	7:50	7:52	8:58	8:26
חצות הלילה	2:16	2:17	2:19	2:19	2:18	2:19	---	3:02
עלות השחר	4:19	4:20	4:19	4:13	4:19	4:15	2:47	3:54
עטיפת הטלית	4:47	4:47	4:47	4:41	4:47	4:43	3:42	4:29
נין החמה	5:44	5:45	5:45	5:40	5:44	5:41	5:12	5:38
סוף זמן קר"ש מג"א	8:19	8:20	8:19	8:15	8:19	8:16	7:31	8:11
חצות היום	12:45	12:46	12:47	12:44	12:46	12:45	1:05	1:02
שקיעה יום שב"ק	7:50	7:49	7:49	7:53	7:50	7:52	8:57	8:26
צאת השבת	8:27	8:29	8:30	8:30	8:30	8:29	10:00	9:38
צאה"ש 72 דק'	9:03	9:02	9:02	9:05	9:02	9:04	10:10	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודי"ע 30 דק', בב"ב וחו"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומין ובחו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סווק"ש מעלה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'גדרים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת דברים

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
ה:	ו.	ו:	ז.	ז:	ח.	ח:
רלה	רלו	רלו	רלה	רלט	רמ	רמא
תקא	תקג	תקה	תקז	תקט	תקיא	תקיג
סא	סב	סג	סד	סה	סו	סז
תורה ס"ב – ויסב אלקים						
התורה הזמנית						